

NÀNG THƠ VÀ TẾT ĐÊM TÙ

(Mười Tết trong xà lim biệt giam – Hà Nội –
“Hỏi nơi này ? = Ai cũng nói Việt Nam !”)

Võ Đại Tôn (Hoàng Phong Linh)

Thân kính tặng Quý Ban Tù Nhân Lương Tâm.

- TẾT đêm về, Nàng Thơ tôi dạo gót
Từng buồng giam thăm viếng bạn tù chung.
Nghe tâm sự tận đáy lòng đau xót
Của bao người trong kiếp sống lao lung.
- Mỗi một người, một tâm tư sầu não
Vạn lời Thơ không chép hết bi thương.
Tiếng thở dài cuốn theo trời giông bão
Lời oán than chìm đáy nước trùng dương.
- Có những kẻ tuổi già nua cô độc
Nhìn tường giam như vách đá mồ chôn.
Bao tâm sự rụng dần theo mái tóc
Bước Thời Gian giẫm nát cả tâm hồn.
- Lăn ngón tay, đếm năm tù tử nhục
Hai bàn tay mười ngón đủ mười năm.
Giữa trần gian sao đây là địa ngục
Đâu thiên đường ? – mờ mịt cõi xa xăm !
- Có những kẻ nằm mơ đàn con dại
Sống lạc loài như lũ trẻ mồ côi.
Nhắm tên con mà nghe lòng tê tái
Đứa sau cùng đói sữa, khóc trong nôi.
- Nghe tiếng chó sủa đêm ngoài xóm vắng
Mơ về thăm từng giấc ngủ con thơ.
Theo gió đưa chuyển tàu khuya còi vắng
Đường ngược xuôi thương cảm vợ bơ vơ.

- Thấy nắng khô cũng lo mùa hạn hán
Cơm bão về cũng sợ cảnh nhà tan.
Bữa cơm tù nước rau đầy hay cạn
Cũng âm thầm lo ngại giá leo thang.
- Có những kẻ tuổi Xuân vừa chớm mộng
Mà thân tàn còn lại chút xương da.
Đêm nằm mơ cánh chim trời bay bổng
Về quê xưa tìm lại tháng năm qua.
- Tìm gặp lại người yêu thương bé nhỏ
Tình sinh viên đại học của ngày xưa.
Nhưng giờ đây sách trường quen đã bỏ
Làm công nhân dầu dãi nắng cùng mưa.
- Đi trở lại những đường xưa nẻo cũ
Thuở em về tan học nắng dâng hương.
Chỉ cầm tay mà đêm trường không ngủ
Tên người yêu thành luận án đề cương.
- Xin được sống nơi quê nhà hạnh phúc
Bên mẹ cha cùng em trẻ ngây thơ.
Nhưng còn đâu ? - Nơi đây tràn khổ nhục
Thở bằng hương dĩ vãng, sống bằng mơ.
- Có những kẻ nằm rên trong bệnh hoạn
Chữa cơn đau bằng những tiếng thở dài.
Lời kêu cứu từng gào lên ai oán
Biết gào ai ? - Gió thoảng bỏ ngoài tai.
- Nằm mơ ước được vài viên thuốc bổ
Ly sửa đầy - nước mắt bỗng trào ra.
Trong tự điển nghĩa "Con Người" in nhỏ
Và từ lâu nét mực đã phai nhòa.
- Có những kẻ vẫn gan lì chai đá
Thách thời gian, không muốn sống bằng mơ.
Vui chấp nhận khúc quanh đời nghiệt ngã

Chí Hùng Tâm đâu có cạn bao giờ !

- **Người yêu thương cách muôn trùng vạn lý
Nên sầu đau chỉ thoáng thấy trong Thơ.
Tháng ngày qua vẫn bèn gan vững chí
Nằm nghĩ suy thêm thể Nước cuộc cờ.**
- **Tuy lòng đau nhưng còn nguyên giáp trụ
Bao quanh hồn nghìn tảng đá hoa cương.
Mỗi ngày qua - một huy chương nhận đủ
Trao cho Đời - xin chuyển lại Quê Hương.**
- **Và cứ thế, Nàng Thơ tôi lặng lẽ
Mỗi đêm về ghi chép vạn nguồn mơ.
Tìm vẫn vui nhưng sao toàn thấy lệ
Lao tù này chỉ có máu trong Thơ.**
- **Nàng thông cảm, lắng nghe dòng tâm sự
Từng bạn tù trong bóng tối viếng thăm.
Hỏi tên tuổi thì bao người do dự
Hỏi nơi này ? - AI CŨNG NÓI : VIỆT-NAM !!!**

Võ Đại Tôn (Hoàng Phong Linh)

(sáng tác qua trí nhớ trong tù biệt giam, nay ghi chép lại, lưu niệm một quãng đời...).

**Kính mời đọc thêm những sáng tác khác của tác giả tại:
<http://www.vietnamvanhien.org/vodaiton.html>**

www.vietnamvanhien.net

